

Dosarul nr. 2ra-1711/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul central (jud. C. Botnaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Lupu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Gabrielei Lupu, reprezentată de avocatul Aliona Rusnac împotriva lui Veaceslav Lupu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților

împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Gabriela Lupu, reprezentată de avocatul Aliona Rusnac, casată integral hotărârea din 4 octombrie 2019 a Judecătoriei Soroca sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 20 decembrie 2018, Gabriela Lupu, reprezentată de avocatul Aliona Rusnac a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Lupu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii a invocat că la 29 august 2015, a fost desfăcută căsătoria încheiată între ea și Veaceslav Lupu.

A menționat că în timpul căsătoriei părțile au dobândit bunuri proprietate comună în devălmășie, bunuri imobile ce urmează a fi partajate și anume: încăpere nelocativă-garaj, cu numărul cadastral XXXXX din mun. XXXXX str. XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 26 313 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,6403 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. Volovița r-nul Soroca, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 8 720,65 de lei, terenul agricol cu suprafața de 1,2799 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 12 356,78 de lei, terenul agricol cu suprafața de 1,2803 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 17 818,87 de lei, terenul agricol cu suprafața de 1,2805 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul

com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 18 012,51 de lei, terenul agricol cu suprafața de 1,2805 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 18 561,24 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,1281 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 1 861,62 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,1305 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 2 066,70 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,665 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 8 920,76 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,1333 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 1 793,14 de lei, terenul agricol cu suprafața de 1,3299 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 17 964,07 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,6655 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 9 039,06 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,0613 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 979,79 de lei, terenul agricol cu suprafața de 0,0616 ha, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, valoarea estimată a bunului de către SCT Soroca - 975,55 de lei, terenul pentru construcția casei de locuit amplasat în com. XXXXX r-nul XXXXX cu suprafața de 0,15 ha cu numărul de ordine 363 înregistrat în registrul cadastral al deținătorilor de terenuri.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 19, 20, 25, 26 Codul familie, art. 346 Cod civil, art. 85, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, partajarea în natură a proprietății în devălmășie, bunurile imobile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX amplasate în extravilanul com. XXXXX r-nul XXXXX, a terenului pentru construcția casei de locuit amplasat în com. XXXXX r-nul XXXXX cu suprafața de 0,15 ha cu numărul de ordine 363 înregistrat în registrul cadastral al deținătorilor de terenuri cu atribuirea ei și pârâtului Veaceslav Lupu a câte 1/2 cote-părți, partajarea încăperii nelocative-garaj, cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în mun. XXXXX str. XXXXX, prin atribuirea integrală a bunului dat pârâtului, iar ei să-i fie încasată 1/2 din costul bunului menționat, precum și încasarea din contul pârâtului Veaceslav Lupu a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în acest proces.

Prin hotărârea din 4 octombrie 2019 a Judecătoriei Soroca sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind depusă peste termenul prevăzut de lege.

În susținerea soluției emise, cu referire la prevederile art. 25 alin. (8) Codul familie și art. 272 alin. (1) Cod civil, prima instanță a reținut că, chiar dacă reclamanta a solicitat instanței partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie în natură, iar prin cererea de chemare în judecată și din explicațiile acesteia date în cadrul examinării cauzei, ultima a insistat la partajarea bunurilor

proprietate comună în devălmășie în 1/2 cotă-parte ideală, a omis termenul de prescripție de a beneficia de acest drept în timpul sau după desfacerea căsătoriei, deoarece urma să se adreseze cu o astfel de acțiune nu mai târziu de 3 ani de la data înregistrării divorțului, fapt care a fost invocat și de către partea pârâtă.

Prin decizia din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Gabriela Lupu, reprezentată de avocatul Aliona Rusnac, casată integral hotărârea din 4 octombrie 2019 a Judecătorei Soroca sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

Au fost partajate bunurile proprietate comună în devălmășie a soților după cum urmează:

Au fost atribuite Gabrielei Lupu în proprietate personală bunurile imobile: încăpere nelocativă-garaj, cu numărul cadastral XXXXX din mun. XXXXX str. XXXXX, teren cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,6403 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 1,2799 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 1,2803 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 1,2805 ha, suprafața totală 4,481 ha, în sumă totală de 402 242 de lei.

Au fost atribuite lui Veaceslav Lupu în proprietate personală bunurile imobile: teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 1,2805 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,1281 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,1305 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,665 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,133 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 1,3299 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,6655 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0613 ha, teren agricol cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0616 ha, suprafața totală 4,4554 ha, în sumă totală de 333 349 de lei.

A fost încasată de la Gabriela Lupu în beneficiul lui Veaceslav Lupu suma de 34 447 de lei cu titlu de sultă.

Au fost încasate de la Veaceslav Lupu în beneficiul Gabrielei Lupu cheltuielile de judecată în sumă de 6 140 de lei.

În consolidarea soluție adoptate, instanța de apel a constatat că dreptul Gabrielei Lupu la formularea prezentei cereri de chemare în judecată privind partajul bunurilor imobile aflate în proprietatea comună în devălmășie a soților, a luat naștere la momentul când unul din coproprietari a decis să nu mai tolereze încălcarea dreptului său de proprietate, adică la momentul când între părți au apărut careva neînțelegeri referitor la deținerea în coproprietate a bunurilor mobile, moment ce poate fi dedus din cererea privind soluționarea pe cale amiabilă a litigiului de partajare a averii din 5 septembrie 2019 și nu la momentul când a fost desfăcută căsătoria dintre părți, cum eronat a conchis instanța de fond, ceea ce demonstrează că termenul de prescripție pentru înaintarea pretenției privind partajarea bunurilor imobile aflate în proprietatea comună în devălmășie a soților nu a fost omis.

În așa mod, analizând pretențiile din acțiunea civilă sub aspectul respectării termenului de prescripție pentru înaintarea lor, instanța de apel a stabilit că acestea se încadrează în termenul de prescripție, care nu a expirat la momentul depunerii acțiunii.

Astfel, instanța de apel a menționat că apelanta Gabriela Lupu insistă la transmiterea în proprietatea sa a bunurilor imobile: încăpere nelocativă (garaj) și a terenurilor cu un preț mai mare, fiind de acord să achite intimatului sulta, iar ultimul careva preferințe privind partajul bunurilor imobile nu a invocat instanței.

Reieșind din faptul că valoarea bunurilor atribuite apelantei este cu 68 893 de lei mai mare decât cea a bunurilor atribuite intimatului, urmează a fi încasată de la Gabriela Lupu în beneficiul lui Veaceslav Lupu suma de 34 447 de lei cu titlu de sultă, ce reprezintă 1/2 din diferența valorii bunurilor atribuite părților.

La 9 august 2021, Veaceslav Lupu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar a declarat recurs împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat că nu duce gospodărie comună cu Gabriela Lupu din anul 2000, corespunzător, au buget separat.

A precizat că, deși căsătoria a fost desfăcută la 19 august 2015, dânsul a procurat loturile de teren din bugetul personal.

Astfel, îi aparțin cu drept de proprietate privată următoarele terenuri: cu numărul cadastral XXXXX în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 789 (3015-1/08) din 3 martie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 martie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 4178 (7801/09/16497) din 7 decembrie 2009, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 8 decembrie 2009, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 787 (3016-1/08) din 3 martie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 martie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 5029 (7801/08/15217) din 17 octombrie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 23 octombrie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 5948 (14490-1/06) din 15 decembrie 2006, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 27 decembrie 2006, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 790 (3020-1/08) din 3 martie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 martie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 4174 (7801/09/16496) din 7 decembrie 2009, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 8 decembrie 2009, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 4179 (7801/09/16494) din 7 decembrie 2009, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 8 decembrie 2009, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 790 (3019-1/08) din 3 martie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 martie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 788 (3018-1/08) din 3 martie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 martie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 788 (3017-1/08) din 3 martie 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 3 martie 2008, cu numărul cadastral XXXXX - contract de vânzare-cumpărare nr. 4174 (7801/09/16495) din 7 decembrie 2009, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 8 decembrie 2009.

La fel, a evidențiat că lotul de teren cu numărul cadastral 7864102009 aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie a lui și a Gabrielei Lupu, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2678 (7801/08/8248) din 29 mai 2008, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 5 iunie 2008.

Încăperea nelocativă-garaj cu numărul cadastral XXXXX din mun. XXXXX str. XXXXX, aparține cu drept de proprietate privată a Gabrielei Lupu, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5523 din 24 iunie 2003 (14959-1/03), înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 2 iulie 2003.

De asemenea, intimata deține în proprietate loturile de teren cu numerele cadastrale XXXXX, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1272 (7968-1/07) din 7 iunie 2007, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 7 iunie 2007 și XXXXX, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1273 (7967-1/07) din 7 iunie 2007, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 7 iunie 2007, care nu au fost incluse de către Gabriela Lupu în lista bunurilor pretins a fi supuse partajării.

Reieșind din textul cererii de chemare în judecată, se atestă că Gabriela Lupu nu este proprietar al loturilor de teren cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și nici nu a solicitat recunoașterea acestora ca fiind proprietate comună în devălmășie a soților, inclusiv atribuirea regimului juridic de proprietate comună în devălmășie.

A remarcat că termenul de prescripție extinctivă pentru apărarea pretinsului drept încălcat pentru intimată a început să curgă din data de 29 august 2015, ultima însă s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată la data de 20 decembrie 2018.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele intimatei precum că a aflat despre încălcarea dreptului său în anul 2018, deoarece din materialele cauzei rezultă că aceasta a cunoscut sau trebuia să cunoască despre faptul înregistrării dreptului de proprietate la data înregistrării acestuia în Registrul bunurilor imobile.

Faptul că loturile de teren au fost înregistrate cu drept de proprietate după fiecare dintre foștii soți, iar Gabriela Lupu a cunoscut cu certitudine despre aceasta, se dovedește și prin aceea că ultima, fiind proprietara lotului de teren cu numărul cadastral XXXXX, a încheiat cu dânsul contractul de arendă la data de 10 octombrie 2009 pentru o perioadă de până la 31 decembrie 2034, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 8 decembrie 2009.

Intimata nu a anexat probe, care confirmă că acțiunea este depusă în termen, iar afirmațiile acesteia potrivit cărora hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, sunt declarative și neîntemeiate, deoarece nu au suport probatoriu.

La 11 octombrie 2021, în adresa Gabrielei Lupu și avocatului Aliona Rusnac a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Veaceslav Lupu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 64 vol. II).

Corespondența menționată expediată în adresa Gabrielei Lupu a fost restituită de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 66 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 iunie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 34

vol. I), fiind recepționată de reprezentantul recurentului, avocatul Anatolie Barbacar la 9 iunie 2021 și de către recurentul Veaceslav Lupu la 15 iunie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 36, 37, vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 august 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veaceslav Lupu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Lupu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Veaceslav Lupu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veaceslav Lupu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru